

Mamka

1

Michal Hons: Ul. v Ráji, časoběr Hranice města →

Markéta Lisá

KOLEGO

A teď, Kolego?

Kdo?

Strašidlo.

Hele, zmenšuje se.

Musíš říct, aby se objevilo, musíš říct, pane Kolego.

—

Dobré ráno,

dáš si čaj nebo kávu,

kde je Viky?

ňam ňam ňam

A vrátí se?

Asi jo.

Na stole je konvice s čajem a dva hrnky. Konvice je

žlutá. Všechno je ohraničené tmavou linkou.

To se ti dnes zdálo?

Viky se vrátí, je barevný, je super.

Je hodně zelený, snadno splyne.

—

Viky se rozhlédl, nic mu nebylo jasné a tak letěl někam do tmy.

Je to příjemné, řekl a splynul se stromy.

Nesmíš se bát. Neboj. Nebojím se.

Začíná rozhovor.

a říkal, no co čumiš, a odkud to máš?

od bráchy

aha, no nazdar.

na a sypej dom, beztak tě hledaj, to víš žejo

Dva kroky doleva, špičku boty do hlíny, a stojím tu

a stojím a počkám si, ono to nějak dopadne.

veliký, takhle.

to ti nikdo nesní, teda nežere.

nemáš hlad? já jo.

hele tak zítra.

—

dobrou

dobrou

—

Dobré ráno,

dáš si čaj nebo kávu,

Viky je venku,

ňam ňam ňam

—

ahojte tak jsem tady

jasan

boží

máš to?

plný kapsy.

—

dobrou

dobrou

—

ňam ňam ňam

—

huhuáááááááááá

tady tady pane Kolego!

děsně se bojím, ale děsně!

ňam ňam ňam!!!

PAPOUŠEK

(intro)

„Ahoj! dcero loupežníka.“

„Co děláš v mém lese?“

„V tvém lese?“

...

vzal bych tě za ruku.

V tu chvíli mám slzy v očích, *ted', znovu, když vše přepisuji ze sešitu do počítače, už ne, to proto, že ti zrovna píšu, že jsem vždycky chtěla kluka, co jí v noci kaší. Budou dvě hodiny ráno.*

*Ještě dvě stránky,
vlakem,
dívám se na film, prvních deset minut,
zase zpět,
příběh začíná, když film končí.
Neumím vyprávět příběhy.*

Ale on všechno zařídí a odvede pozornost.

Stromy míjejí silnice na cestě, jdou do Segovie, zatímco my jedeme do Madridu, večer tam snad budou.

Na obzoru ráno bílá žlutá zelená, všechno trvá dlouho, dlouhý okamžik, spánek.

Chomáče trávy, zelené, ne bílé, tady na zemi.

Španělské náměstí, na něm slunce, na konci listopadu.

Svítil mi do tváře, přivírám oči.

Džus s příchutí pomerančové kůry.

*ve vlaku pozpátku do Brna venku tma
džus s příchutí pomerančové kůry, pán naproti chrápe nahlas*

Džus s příchutí pomerančové kůry jako u babičky,
hnědá a vzorek z polštářků na židličích, z jemné látky,
ještě zjemnělé.

Malé hnědé tečky se otáčejí kolem rezavých
květin v nekonečném vzoru.

Lásko dnes ve snu.

Jsem živý a myslím na tebe, se mísí s chutí džusu a zvukem zvonů.

Podzimní příběh začal jako obvykle,
jaké to je, lze odvodit z toho, co bylo předtím.

Asi neskutečné, když to, co se dělo na plátně, bylo tak uvěřitelné.

Řeknu slovo a to druhé bude ono.

Já jen že už jedeme domů,
jedenáct kilometrů nad zemí.

Vyprávění se odehrají předtím.

Prodíral jsem se sněhem,
odemykal dveře,
pohládl kytku zkřehlou mrazem,
možná jen pro
vyprávění, co se odehrálo předtím.

Které stavby jsou vidět z vesmíru?

Vedle sedí dvě dívky a povídají si, Sirius A, Sirius B.

Šňůra objímá hrnek, a když ho obtočí příliš, hrnek spadne.

Taková je teď situace.

Neboj, nic to neznamená,

je to nalevo, sleduju to.

Napravo koutkem oka žlutá a kousek dál taky,

přede mnou tma.

Ležím v posteli, těsně vedle stojí hrnek s čajem. Počítač mám na klíně položený tak, že šňůra, která vede do zásuvky, obtáčí mě a potom i hrnek, není moc dlouhá a můj pohyb ji může napnout, pokračuje to hrnkem, je v něm čaj, záleží jen na pozornosti nebo nepozornosti.

Přede mnou je lampa spojená s druhou, která je kousek za mým pravým uchem, obě svítí stejně, dotykem ruky se ztlumí a vypnou.

Okno je zakryté bílým závěsem, tma venku, prosinec a stejně půlnoc.¹

Tak dlouho jsem tu nebyl.

vzkaz:

A kdy se objevíš doma?

my (kytky a papoušek)

Zablesklo se,

venku jsou červená světla,

už je tady.

Jsou čtyři vedle sebe.

Vůbec nechápu, že se tak změnil, vždyť ještě před týdnem nebo dvěma byl prima a všude mě doprovázel.

Asi jsem si to představoval jinak,

neopisuju nebo tak něco, doplňuju mnohem později.
Snad se mi o tom nebude zdát, rozhodně nepoznám, jestli někdo jde,
protože jsem dnes namazal panty dveří olejem, nechci rušit sousedy.
S dveřmi to nesouvisí a ani s ním,
připomněl mi hudbu, co má v sobě barvy, jako on,
nahoru a dolů, je to rozmanité, to je to spojení.
Vymyslelo papouška.

a jedna za druhou,
„šli jsme dál do míst bez metafor“²

Bílá je hora
modrý jsi ty, princí
modrá
modrá je voda³

„kde se vzala taková spousta vody?“

(1)

„Ležel jsem na zádech a země se dotýkala lopatek.“

Ted' můžeš,
tajně odpověz pokývnutím hlavy.

V dalším rozměru se blíží vůz a já mimoděk křížím jeho dráhu.

Hledáš klidné místo.

Když se mi podaří vyhnout, budu šťastný.

(2)

Přijíždí nepřijíždí,
vysokou rychlostí.

„... medvědům, liškám, zajícům, srnám, jelenům a laním, žábám,
veverkám a kunám, ještěrkám a hadům, divokým koním, jelenům
a daňkům, bažantům, sojkám a jestřábům, volavkám a čápům“

„přestaň!“

„zlým šedým skřítkům a hodným skřítkům lesním...“

„myslíš, že jsem hluchá?“

„... stromům a kamenům, zajícům a vlkům a medvědům a šnekům...“

„tak přestaň!“

„... a rybám v řece a mouchám a listům a sněžným sovám
a datlům a strakapoudům a tobě dcero loupežníka.“

„... a taky mě.“

1 Bezčasí a mrtvý bod, raději víno než kávu, je pozdě.

2 Vladimír Boudník

3 Mluvíme o barvách, v dálce nebo se zrovna zapálenou cigaretou.

Jak říkáš, Lenko, spisovatelky sci-fi tak zůstávají.

Eva Kameníková

ROZHOVOR S MARTINEM DUŠKEM

29. ŘÍJNA 2011. SOBOTA POZDNÍ ODPOLEDNE NA ZASTÁVCE
TROLEJBUSU V JIHLAVĚ. V ŠESTNÁCTÉ MINUTĚ PŘIJDE POLICISTA.

Martin Tak tohle je zároveň rozhovor pro Proti šedi a Jihlavské listy?

Eva Pro Jihlavu asi ne, spíš ještě do časopisu Mamka, mám to ještě s nějakýma galeristama. Lenkou Vítkovou, Ondřejem Petrlíkem a tak.

Martin No tak jo, už o mně byla reportáž Jak bydlí Martin Dušek v příloze časopisu Katka Bydlení. Časopis Mamka mi přijde docela zajímavý. Tak jo, ptejte se, řeknu vám cokoliv.

Sarah Dej mi cigáro.

Eva Jo. Mám to tady v bloku, psaly jsme to obě dvě. Tak první otázka. Na Sáro, čti, byl to tvůj nápad.

Sarah No, tak začneme nějak. Obecně třeba.

Martin No hele holky, musíte k tomu přistupovat trochu profesionálně a pokládat mi otázky a neříkat, ať vám něco řeknu.

Sarah Tak teda úplně na férovku. Co bylo impulzem pro vznik tvého osobního kroje? Mně to není úplně jasný z toho filmu.

Martin Jak to, že to není jasný? V tom filmu to bylo.

Sarah Já si to jen nepamatuju, to si neber nějak osobně.

Martin No mně bylo líto, že jsme u nás nikdy neměli žádný kroje.

Když jsem byl malej, tak jsme měli jenom pionýrský stejnokroj.

A pak se u nás v Český Lípě před dvouma rokama objevil ten kroj,

kteřej tam vyrobili po válce a teď ho někdo vytáhl, jakože to je

historie. A ona to i vlastně je historie, kterou to město má. Nicméně

s tím krojem se nemůžu identifikovat, protože to je umělá věc, která nevzrostla z žádných tradic, protože tam prostě žádný tradice nejsou.

A tak mi přišlo jako dobrý nápad udělat si svůj vlastní kroj. A tak

jsem si ho taky udělal. Ten kroj reprezentuje mojí osobní historii,

osobní dějiny mých předků, a proto se s ním můžu identifikovat.

Mám ho rád, i když je trochu bláznivý, a je to jediný kroj, který můžu mít.

Eva Můžeš teda v krátkosti vyjmenovat atributy, který na něm jsou?

Martin Ano, jsou to kožené kalhoty po dědečkovi, krajka po babičce, pionýrský odznak, který reprezentuje část mojí osobní historie. Jo a vy si to teď nahráváte? Nebo jakým způsobem zaznamenáváte?

Eva Nahrávám to tady na to, to je empétrojka.

Martin Aha, no a pak jsou tam ty křídla a ty jsou z oktávky po mém dědovi. Ty blikáče. Jsou to takový nárameníky, je to dominantní vizuální prvek celého kroje.

Eva Na to auto máš nějaký zvláštní vzpomínky? Třeba, že když si byl malej, tak jste v něm jezdili...

Martin No no no, to jsme společně opravovali všechny tři generace. Já, můj táta a můj děda dohromady.

Sarah A co ti na ten kroj řekli doma? Co na to tvoje mamka? A co by si o něm asi mysleli tvoji předci?

Martin Děda by si asi myslel, že jsem pošuk, ale jinak by mu to přišlo sympatický. Mýmu tátovi by se to hodně líbilo. A mamka se akorát trochu bála, co tomu řeknou lidé v našem městě.

Eva A co tomu teda řekli?

Martin V Lípě jsem ho měl jenom jednou. Je to na konci dokumentu, jak jsem tam chodil mezi těma kolotočema. Mysleli si, že jsem taky od kolotočů, a dokonce mi dali, když jsem nastupoval na labutě, lístek zadarmo, protože si mysleli, že jsem kolotočář.

Sarah Kdy sis teda v tom kroji připadal jako největší freak?

Martin To jsem si právě připadal v Český Lípě na náměstí, když jsem stál mezi kameramanem Klusákem a zvukařem Gáborem a oni se hádali, kdo je větší... větší debil. A byla to hádka kvůli tomu, že Vít si nevezal batůžek, do kterého by si mohl dát baterku, a chtěl si jí dát ke

Gáborovi k jeho zvukařskému náčiní. A to on odmítal. Vygradovalo to k bizarní a vášnivé hádce na náměstí a uprostřed jsem stál já ve svém osobním kroji a říkal jsem si, Bože, co já tady dělám, co to je za lidi a co já to mám na sobě.

Sarah No, a co sis vůbec sliboval od svojí exkurze do Augsburgu?
NA ZASTÁVCE SE ZASTAVUJÍ DVĚ ŽENY. KAMARÁDKY.

Martin Já jsem si sliboval, že se pokusím zařadit se mezi sudetské Němce. Právě poskytuji rozhovor tomuto reportérskému štábu časopisu Mamka, Jihlavských listů a serveru Proti šedi.

Kamarádka Mamka?

Eva Mamka. To teprve přijde.

Martin Bizarní film má bizarní publicitu.

Eva Klidně se k nám přidejte, jestli máte co říct ke krojům.

Kamarádka Ke krojům, jo? Hm..

Sarah No mě by vlastně zajímalo, jaký kroje se ti líbí nejvíc.

Martin Mně se kroje nelíbí, přijdou mi hnusný a trapný a vlastně i proto, že jsou všechny umělé a z lidí dělají stádo, i když jenom v prostředí vesnice. Proto je můj jediný přístup a jediná šance, jak mít nějaký kroj, aby si každý vytvořil ten svůj.

Sarah Takže tvůj vztah k uniformám je negativní.

Martin Pochopitelně, pokud by to teda nebyla uniforma, která by mě zeštíhlovala.

Eva A co ty a oblíkání se na obecnější rovině?

Martin Jako jaký mám rád značky? Teď jsem nedávno v Berlíně objevil značku sjöström.

Kamarádka SJ je fakt dobrá.

Martin Jo je, koupil jsem si tam bundičku, je fakt dost dobrá. Byly masivní slevy.

Kamarádka Jo? No ono to je docela drahý.

Martin Je to tak středně drahý, je to levnější než Hugo Boss třeba, ale když má člověk dobrý stipendium od spolkové vlády, tak to jde... To bylo mimo záznam.

Sarah Hele, ale ten tvůj kroj je dresscode. Stejně jako oblečení. Vnímáš intimní vztah ke svému kabátku?

Martin Přesně tak, ten kroj je určitě jenom výraz mého oblékacího fetišismu, který bohužel nemůžu plně rozvíjet, protože nemám finanční možnosti a nebaví mě prohrabávat sekáče.

Kamarádka Hele, a přežila ta oktávka po tatínkovi? Neublížil si jí, při výrobě kroje?

Martin To byly náhradní křídla.

Eva Takže oktávka je pořád pojízdná?

Martin No, jedna je pojízdná a dvě ne.

Sarah A proč to vůbec blikalo? Jak to fungovalo?

Kamarádka To mělo asi baterii.

Martin Vevnitř byly blikače, tak to prostě blikalo, protože jsou to světla z auta. A víc bych neprozrazoval, protože na to si každý musí přijít sám. Nosí se třeba ve Finsku kroje? Ona je totiž Finka.

Kamarádka Jo? Na to, že jsi Finka, mluvíš skvěle česky.

Martin Vždyť se podívej, ona i jako Finka vypadá.

Eva Řekni něco finsky.

Sarah Neřeknu. Ale třeba finský cikáni nosí kroje. Zásadně kroje, jsou to šestimetrový dlouhý suknice.

Martin No já teď budu natáčet, teda doufám, film o lachtanech, ty lachtany budou hrát lidi. A tam ty přírodní lachtani budou mít kroje, takže tam ten motiv taky přetrvá. Budou to ekoteroristický lachtani.

Sarah Mně by ještě zajímalo, nakolik je tvůj dokument performé a nakolik je to pravý Martin Dušek.

Martin Já nevím, to jsem byl já prostě, akorát jsem trochu blblnul.

Tady tyhle kamarádky mě znají spoustu let a vidíte, že samy říkají, že jsem to byl já, tak na tom něco bude.

Sarah No, a když jsme se tě tehdy ptaly na to, jaký bude osud tvého kroje, tak by...

Martin Myslíš tehdy včera?

Sarah Jo jo, tehdy včera. Neplánoval jsi třeba, že založíš nějakou obrozeneckou společnost krojů? Nedáš dohromady lidi, který mají podobný tendence?

Martin To původně byla i součást záměru. Chtěl jsem přesvědčit spoustu mých přátel v Český Lípě, aby si každý vytvořil individuální kroj, a že vyjedeme jako družina. Jenomže z časových a organizačních důvodů to nebylo možný ten záměr uskutečnit, takže jsem to osekal jenom na sebe. Ale původní vyústění mělo být, že vznikne průvod lidí ve svých krojích.

KAMARÁDKY ODCHÁZÍ NA PŘEDSTAVENÍ DO KINA.

Sarah Chci se ještě zeptat, jestli tě na tvým vlastivědným výletě někdo zasáhl či se tě dotkl?

Martin Tak to byl určitě ten pán, ktorej v tom dokumentu taky je. Ten sympatický starší pán, který měl smysl pro humor a dělal si i legraci z toho, že ho odsunuli. A já mu říkal, že už nikdy víc Němci ven, načež mi řekl, že si to pamatuje z mládí, jak je vyháněli. Říkal, že teď to nemá žádný smysl, protože v Čechách už žádní Němci nejsou.

Sarah Kde ses mimochodem naučil tak dobře německy?

Martin Já asi neumím moc dobře německy, protože holka, která dělala titulky k tomu filmu, říkala: „To bylo super, jak jsi v tom filmu mluvil schválně takhle divně německy, jakože jsi takovej Borat.“

No tak teda děkuju, ale to je němčina, kterou běžně používám.

Sarah No, ale po celou dobu ses dokázal celkem suverénně hájit.

Martin Dokonce, i když mě pak vyšetřovala policie několik hodin,

tak jsem vedl komunikaci v němčině. Funguje to, ale koncovky jsou špatně. Zřejmě proto ale mám nějaký vloh, co se třeba týče přízvuku. Navíc jsem teď i v Berlíně částečně, takže jsem tím taky ovlivněnej.

Eva A kde ses naučil tak skvěle tančit? Mně se líbilo, jak si v jednom záběru tančil a povídal sis přitom s tou tanečnicí.

Martin To je dar od Boha.

Eva A necítíš se ve svém kroji občas osamělý, když v něm takhle občas někam jdeš?

Sarah Jestli v něm teda někam chodíš...

Eva No jo, chodíš v něm i normálně? Nebo ho nosíš třeba jen na doma?

Martin Ne ne, nechodím. Nebudu lhát, dneska jsem přemýšlel, že v něm půjdu na zakončení, ale ostatní lidi z poroty a ředitel festivalu na to nereagovali úplně pozitivně. Viděl jsem v jejich očích ten děs, tak nebudu narušovat poklidné shromáždění jihlavských milovníků dokumentárních filmů.

Eva No a tak policii tady ještě máme. To taky bylo pěkný, jak tě ta policie na konci odvezla v tom autě. Co tvůj vztah k policii?

Martin Já si myslím, že policie je důležitá, když funguje dobře. Třeba v Berlíně, kde jsem teď byl, tak tam pořád všude šmejdí policejní auta, ale zároveň je tam velká svoboda. Lidi třeba mají vytaženej železnej koš před domem a grilujou tam, to jsem třeba viděl před pěti dny. Nebo si tam klidně někde udělají technoparty a člověk má pocit, že lidi, kteří tam bydlí, se dokážou svobodně realizovat a dělají, co chtějí. Zároveň to město není nebezpečný jako někde jinde. Dohled musí být, aby byl klid a pořádek, a zároveň existuje i vysoká míra běžných svobod ve městě, a to je ideální prostředí.

Eva Tak jo, teď si zahrajeme asociace.

Sarah To je naše oblíbená hra, budeme ti říkat slova a ty řekneš první slova, který tě napadnou.

Eva No, tak jedem: Dechovka.

Martin Takový mosazný odlesky.

Eva Malovaný džbánek.

Martin Takovej vlčí mák.

Eva Němky.

Martin Taková jedna blondatá Němka, co prodávala klobásky na srazu sudetských Němců.

Eva Krajka.

Martin Něco takovýho umělohmotnýho.

PŘICHÁZÍ POLICISTA.

Eva Český trdelník.

Martin Jo, to mě překvapilo, že je docela dobrej.

Eva Hranice.

Martin Pes, co můj děda posílal svému odsunutému bratrovi, přes hranice, protože si ho nemohl vzít s sebou, tak ho pustil přes hranice a na druhý straně čekal v Německu jeho bratr.

Eva Můj souseď.

Martin Můj souseď zabiják.

Eva Jednota.

Martin Bratrství.

Eva Pouť.

Martin Labutě.

Eva Estráda.

Martin Pudlové. Cvičený.

PŘICHÁZÍ POLICISTA.

Policista Dobrý den.

Martin Dobrý den.

Policista Mohl bych s vámi mluvit ohledně oznámení, šetřím tady, že auto odvezlo dívku kamsi někam do hajzlu, že tady bylo modré vozidlo značky chevrolet. Stalo se to asi před deseti minutama. Jak dlouho tady sedíte?

Martin ježišmarja,

Policista Modrý vozidlo chevrolet prostě, bylo mi to oznámeno a provádím šetření na místě. Stalo se to před deseti minutami.

Martin Teď jsem támhle viděl vyjždět porsche panamera a říkal jsem si, kdo na festival dokumentárních filmů přijede autem za tři miliony, ale to s tím nemá nic společného.

Policista Byl to prostě chevrolet, nějaký novější model, nemáme k tomu nic bližšího. Jel tady a pak zahnul na křižovatce směrem k ulici Romana Havelky.

Martin Počkejte, počkejte. Já mám pocit, že tady jelo něco dost rychle před chvílí. Nebo něco tady nějak akcelerovalo.

Policista Museli tam tu dívku do toho auta stáhnout a odvést, teď to prošetřujeme, jo. Takže vy jste tady v tu dobu neseděli, jo?

Martin My jsme tady asi seděli. My tady už nějakou dobu sedíme. No na kterém místě to bylo?

Policista Tady u toho přechodu. Bylo nám řečeno, že jel od města a támhle odbočil dolů. Vozidlo jsme zatím nenašli, ale musíme udělat šetření tady na místě.

Martin No, my si fakt na nic nevzpomínáme. Nebo, promiňte, já jsem viděl vlastně modrej chevrolet, když jsem přicházel. Byl támhle v řadě aut, jak to jde do zatáčky.

Policista aha aha

Martin Byl tam v rohu a byl to nějaký novější model.

Policista Tak já si zapíšu vaše jména příjmení, my to pak budeme dál prošetřovat.

Martin Já jsem Martin Dušek, 17. 5. 1978.

Policista Tak a ještě vás.

Eva Tak jo, Eva Kameníková, 21. 7. 1988.

Policista Byli jste tu společně jo?

PŘICHÁZEJÍ DALŠÍ KAMARÁDKY.

Martin Tady pan policista vyšetřuje, že někdo říkal, že tady nějak zastavilo auto, modrej chevrolet, a vtáhl tam holku a odjel.

Policista No, otevřel dveře od spolujezdce, chvíli se s ní bavil, vtáhl jí a odjel na Romana Havelky, jo. Tak nám to bylo oznámeno s tím, že jsme jí ještě nenašli.

Nová kamarádka A ta holka je v pořádku, nebo ne?

Policista Nevíme, my to zatím prošetřujeme. Nevím, je to zhruba deset minut, co tady stojíme, takže to mohlo být tak před deseti minutami. Máme jenom ty oznamovatele a nikdo další to neviděl. Takže pojedeme k nám a budeme to prošetřovat dál. Děkuji, já jdu prošetřovat dál. Vy dvě jste tu byly?

Nová kamarádka To ne, my jsme teď přišly. My byly doted' v hospodě.

Policista Dobře, děkuji, na shledanou.

Všichni Na shledanou.

Martin To je zvláštní, zrovna jste se mě na tu policii ptaly. Hele, támhle jede! Hej!

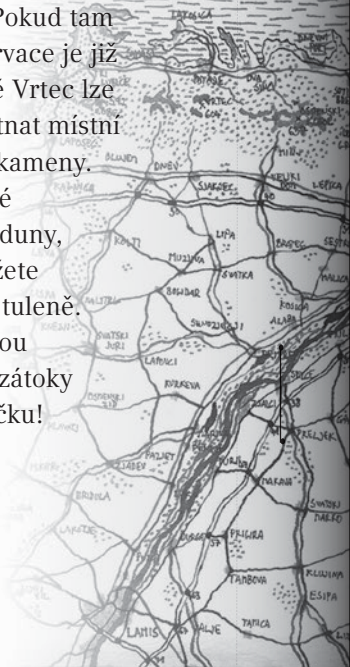
Jan Kratochvíl

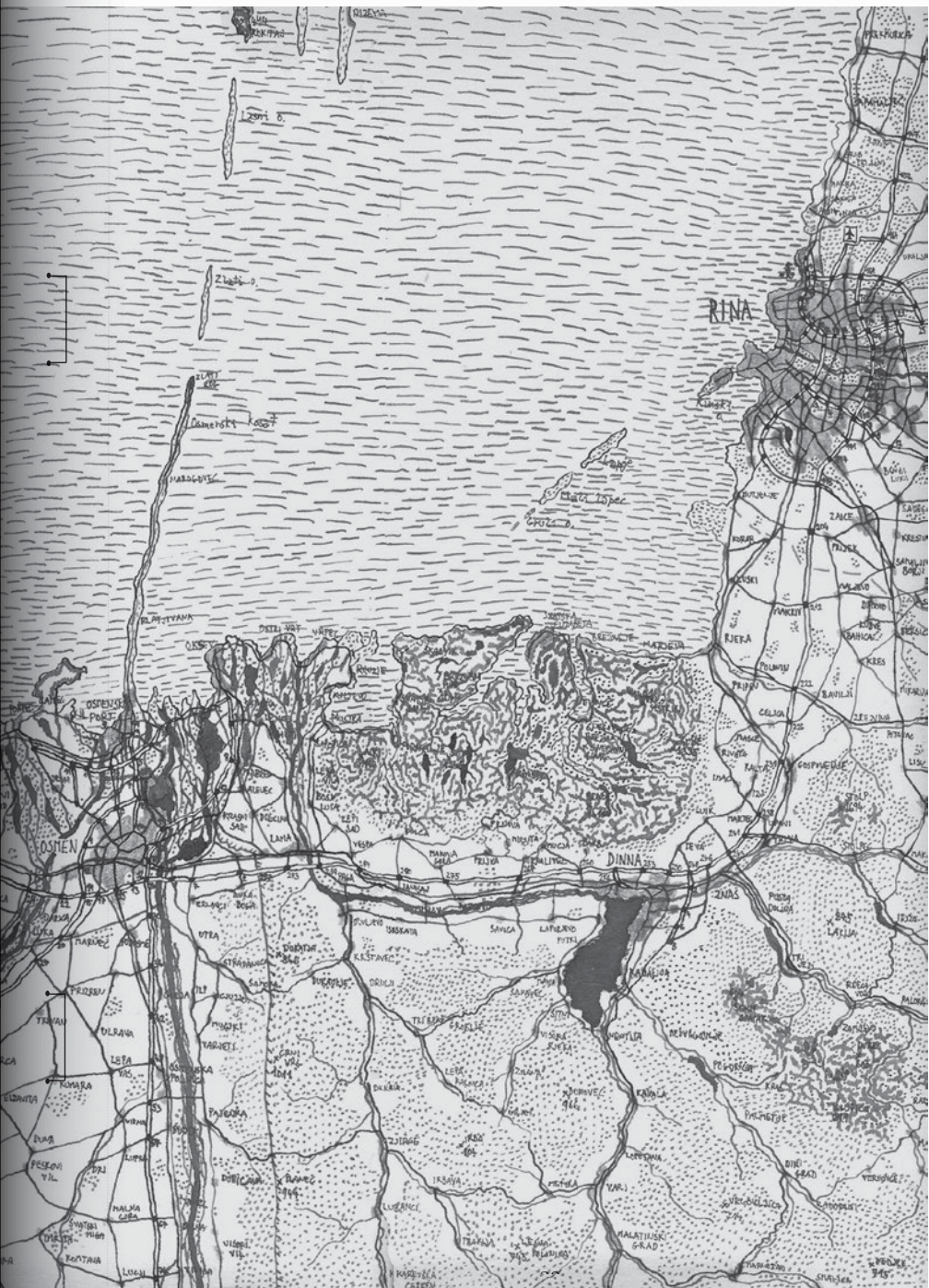
TIP NA VÝLET: OSMENSKÁ RIVIÉRA

Osmenská riviéra, tak bohatá na všelijaké turistické zajímavosti, se nachází mezi městy Dinna (125 334 ob.) a Osmen (247 655 ob.). Tato dvě města spojuje dálnice A2. Prvním zajímavým cílem může být pískovcové pohoří Brezinski Snegovnik. Jedná se o nejvyšší pískovcové útvary na světě, které byly vytvarované mořem a ledovcem z doby ledové. I proto tam je národní park a moc se tam nesmí chodit. Několik turistických stezek tam samozřejmě zůstalo. Z městečka Snegovlije, které je na úrovni mořské hladiny (0 m), se příkrou stezičkou vinoucí se pískovcovými útvary po 8 hodinách vyšplháte až na vrchol Brezinského Snegovniku (1414 m). Odměnou za tento alpinistický výkon vám bude (pokud nebude mlha) překrásný výhled na Brezjovskou zátoku a Rinský záliv.

Dalším zajímavým cílem může být delta řeky Traga, kde se poblíž městečka Vrtec (v překladu Zahrádka!!!) nachází rozsáhlé sladkoslané bažiny s druhou největší ptací rezervací na kontinentu. Pokud tam přijedete v zimě, tak vězte, že většina obyvatel této rezervace je již dávno někde daleko na jihu. Ale nevěšte hlavu. Ve městě Vrtec lze navštívit legendární muzeum vánočních stromků a ochutnat místní bahenní minerálku, která tak dobře rozpouští ledvinové kameny.

Klenotem Osmenské riviéry jsou samozřejmě písčné pláže a duny na poloostrově Osmenski kosat. Z nejvyšší duny, poblíž města Zlati Rog, vysoké 67 m, při troše štěstí můžete zahlédnout skotačící velryby posvátné nebo vzácnějšího tuleně. Pokud zahlédnete tuleně, tak ho hlavně neprovokujte. Jsou rychlí. Ve vodě určitě. Za parného léta na straně Rinské zátoky zde voda dosahuje příjemných 22°C. Tak hurá na kupačku!

Lenka Vítková

JAK SE MÁ LENKA

Jak se mám. Mám se dobře. Sebe ráda vlastním, dobře jsem se uchopila. Starám se o ni. V tomto novém období si všímám vlastní podvojnosti, jak mě k ní vede řeč. Tak teď se mi právě zdá, že bydlím ve vysokém zámku v nejhořejší komnatě, jediná podmínka pobývání, se kterou klidně souhlasím, je chodit sem pěšky, po strmé ulici nebo po zavátých schodech.

Jak se má Lenka. Má se docela dobře. Jako rozostřená kontura v mlze nebo v hustším sněžení nebo jako dva svetry, když jeden chybí. Na tomto úseku pod ní každých deset metrů křupne pod sněhem zamrzlá kaluž, každých dvacet metrů popotáhne a každých čtyřicet metrů tiše řekne jméno v tajném pádě.

Jak se mám. Mám se jinde, než bych chtěla, a starám se jen, aby se tomu našel důvod. Odůvodněné odloučení, starost-vzdálenost-trpělivost, zatímco na jiné dráze v upření pohledu proti slunci vyvstávají z bezděčného pozorování závěry jako shora vždycky žlutý, zdola modrý, zleva žlutý, zprava modrý, zatímco chlapeček, co nerozumí sněhu, hlásí I miss my girls, a někdo jiný vzpomíná, že když tenkrát sněžilo, sjížděli Vévodovu rokli na čajových podnosech. Ve snech tomu odpovídá časté cestování vlakem, objevují se žlutá trika a svatbu doprovází pinpongový turnaj.

Jak se má. Neví sama. Jsou dvě možnosti, jedna odpověď, a zvyk, podle nějž nemá navenek být nic znát.

JAK SE MÁ LENKA 2

Počasí

Nenapadne-li sníh, marný je parmazán. Máte-li na srdci drobné vločky, spíše než horký dech pomůže prudký liják anebo sprcha.

Kořeny

Vytvářejte větší skupiny s příbuznými.

Terno

Zdrojem největšího komfortu bude realistický pohled na situaci. Je to takový nový realistický styl nebo sloh, trochu jako Barbizon nebo Victor Hugo.

Nájemné

Větší příjmy přijdou až s většími výdaji.
Pokud ne, vraťte se o krok zpátky.

Láska

Páska.

Pavel Rajchman

tváří tvář
k slunci
v jeho tváři
tváří se tváře
má druhá a třetí
i tvář mé tváře
prvotní neodvozené

auto rychlostí
šileně chytré bytosti
auto předjíždí emoce auto
před tebou auto za
tebou auto mezi
námi auto
v tobě
ve mně
auto

SMĚS FILMŮ

abyste spatřil
světlo
nesmíte se
bát tmy

unaven

unaven
z budoucnosti

unaven

unaven
v budoucnosti

vracím
se do
přítomnosti

s nadhledem
podhledu

vracím se

vracím se
ze stínu
sebe sama

JINAK A JINAM

miláčku
nemám už horoucí hlas
srdce je jen kus
pověšeného masa
tělo se hroučí
do středu
náměstí města
morový sloup
se prohýbá kymácí
rozestupuje ožívá
nemocní už nejsou
mrtví
vracejí se
do svého století
žíví a krásní
odcházím s nimi

8. 1. 2010

kostlivec
porodí dítě
žena porodí
muže
muži porodí
ženu
mrkev
porodí mrkev
celer
porodí celer

kobyła
porodí hřibě
světová vločka
porodí
kapku
duch
porodí
zase
sebe

17. 12. 2009

Je možné
milovat ženu?

Je možné
současně milovat
ženy dvě? Je možné
milovat celý
život dvě ženy
a jednoho muže?

Ondřej Petrlík

JEDNA ĚC RUCE

byl jsem v místnosti a propracoval jsem svůj páteční postup
díval jsem se na konečky
svoje
jeho
šedivé
jako když jsi byl v pátek v sauně a Vincent tam byl taky
na jeho ruce ses nepodíval.

DVA Č RUCE

v sobotu jsem neměl ani hodinku spánku
nic zvláštního jako vždy jsem šel do dveří
kde je mísa
není tam zámek spoustu lidí mísa
daleko od dveří
rychlá práce
odpoledne jsem dostal třicet tisíc
do dvaceti minut jsem je utratil.

TŘI Č RUCE

napsal jsem si do čtverečkovaného deníčku
kterej jsem si koupil v Berlíně
šest rukou s očima
potom řekl
že u Kunratického potoka v Praze našli dámskou paži
zrzka nebo blondýna?

ČTYŘI RUCI

už na to asi seru
jedno oko a dvě ruce
co nohy a hlava
koupil jsem si obraz
už ho doma znali
Ti o kterých bych si to nemyslel.

Lenka Vítková

JAK SE MÁ LENKA 3

Jaké je vaše indiánské jméno, pane?

Tencosemmuudělalamixtapeakdybychmunezavolalaneřekbyanid'?

Mé je Okurkový salát.

Nechci být sama, kdo uvidí, že ty dokonalé květy jsou ráno plné světla, v němž tají smutné myšlenky, ještě než vzniknou. Foto.

Vaše výstřední obuv a oblečení mají co do činění s přestrojováním, můj převlek jsou mé historky, ironie a gesta.

Mimochodem slyšela jsem více pěkných věcí o dívce z Belgie, která mu nakukala, že tam v těch keřících je hrob Šípkové Růženky, aby ho tam pak hledal, a Nina Simone že je muž. Belgická pomazánka se skládá z kapie, majonézy a eidamského sýra, falešný humr obsahuje vařený celer, mrkev, jogurt, majonézu, sůl, pepř a citron.

Vaši zprávu jsem si opsala jako recept a trénovala pohled na ni jako naše Milada pohled na fotku Lídy. A pak mě napadlo, že jste si to asi taky musel napřed napsat na počítači nebo na kusu papíru, protože jak byste mohl tak přesně popsat detaily, kdybyste neviděl celek?

Celek se pozná až nakonec.*

* Cituje Ladislav Fuks Solónu na předsádce knihy Vévodkyně a kuchařka.

Milan Klepikov

PANÁK A BROUCI

Brouci měli své plány; Panák nerozuměl nebo nechtěl rozumět.

Nejprve se navzájem postříkali; nebylo v tom nic symbolického.

Pak se jelo do Itálie: Benátky, Řím, Cinna, Plinna.

Polívky zdražily. Brouci se tomu mohli leda zasmát – byli už u jater. Ale Panák? Jistě, všechna vědra mu tady říkala: „Pane!“ – ale starý chrám takhle nepostavíš.

Raději se vrátil domů: Plinna, Cinna, Řím, Benátky. Moc dobře tušil, že bude při příjezdu srdečně uvítán. Navzájem se postříkal. Dojel. Nástupiště bylo úplně prázdné.

Je snadné se dohadovat, co brouci. Nevrátili se. Itálie jejich rodnou vlastí už zůstala.

Obsah

Markéta Lisá

- 4 Kolego
- 7 Papoušek

Eva Kameníková

- 13 Rozhovor s Martinem
Duškem

Jan Kratochvíl

- 22 Tip na výlet: Osmenská
riviéra

Lenka Vítková

- 24 Jak se má Lenka
- 25 Jak se má Lenka 2
- 36 Jak se má Lenka 3

Pavel Rajchman

- 26 bez názvu
- 27 bez názvu
- 28 směs filmů
- 29 jinak a jinam
- 30 8. 1. 2010
- 31 17. 12. 2009

Ondřej Petrlík

- 32 jedna °C ruce
- 33 dva °C ruce
- 34 tři °C ruce
- 35 čtyři °C ruce

Milan Klepíkov

- 37 Panák a brouci

říjen 2012